„დინამო“ (თბილისი) – „დინამო“ (მინსკი) 3:1 (0:0).

თბილისი. ვ. ი. ლენინის სახელობის „დინამოს“ სტადიონი. 10 ივლისი.

თბილისი: გაბელია, კეტაშვილი, ჩივაძე, ჭედია, ცვეიბა, კორღალიძე (ქეცბაია, 75), სვანაძე, სულაქველიძე, კაკილაშვილი, გურული (ჟვანია, 89), შენგელია.

მინსკი: საცუნკევიჩი, ბოროვსკი, მეტლიცკი, იანუშევსკი, სოკოლი (კისტენი, 75), ზიგმანტოვიჩი, გოცმანოვი, დერკაჩი, ალეინიკოვი (შიროკი, 80), შალიმო, კონდრატიევი.

მსაჯი ი. სავჩენკო (მოსკოვი).

გააფრთხილეს კეტაშვილი, იანუშევსკი.

თბილისის „დინამომ“ 10 ივლისს უაღრესად ძნელი, მეტად საპასუხისმგებლო მატჩი მოუგო მინსკის „დინამოს“. გამარჯვება მუდამ სასიხარულოა. დიდად გასახარი იყო ამ დღეს აღებული 2 ქულაც, ვინაიდან ეს რომ არა, თბილისის „დინამოს“ ფეხბურთელთა ახლანდელი ისედაც არასახარბიელო მდგომარეობა კიდევ უფრო გაუარესდებოდა და სატურნირო ფსკერიდან თავის დაღწევა შემდგომისთვის სერიოზულად გართულდებოდა.

მაგრამ , საინტერესოა, უმაღლეს ლიგაში რომელიმე მატჩია ახლა იოლი? მინსკის დინამოელებს კი მოვუგეთ, მაგრამ 18 ივლისს სსრ კავშირის თასის საპასუხო მეთექვსმეტედფინალური შეხვედრა მოგველის იაროსლავში. მერე საკავშირო ჩემპიონატის მატჩი უნდა ჩავატაროთ ლენინგრადში „ზენიტთან“, 29 ივლისს - ალმა-ათაში ქაირათთან. რომელია აქ რამდენადმე მაინც იოლი თამაში? „შინიკი“ თავის სათასო მატჩში თავის მინდორზე ყველაფერს იღონებს რევანშის ასაღებად. „ზენიტი“ და „ქაირათი“ ჩვენზე უკან იმყოფებიან ჩემპიონატის ცხრილში. ისინიც, 10 ივლისს წაგებულები, ცხადია, გააკეთებენ ყველაფერს, რისი ძალაც კი შესწევთ, რომ ჩემპიონატში მეზობლად მყოფ გუნდთან მაინც აიღონ ესოდენ საჭირო ქულები.

ერთი სიტყვით, იოლი ცხოვრება თბილისის „დინამოს“ წლეულს არცა ჰქონია და, ეტყობა, არც ექნება. თითოეული ქულისთვის მას გაათკეცებული ძალით მოუწევს ბრძოლა.

მინსკის დინამოსთან ჩვენმა გუნდმა სწორედ გაათკეცებული ბრძოლის მეშვეობით შეძლო გამარჯვების მოპოვება. სწორედ ფიზიკური და მორალური ძალების მაქსიმალური გამოვლენით ავიღეთ ის ორი ქულა, თორემ თამაშის საერთო კლასში ჯერ კიდევ არა გვაქვს ისეთი ხელშესახები პროგრესი, რომ ამის ხარჯზე ვიყოთ დაიმედებულნი მომავალ ბატალიებში.

გავიმარჯვეთ, მაგრამ ნაკლოვანებები თბილისელთა თამაშში, ჩვენი უპირველესი გუნდის საერთო პრობლემები, ჯერ კიდევ ცხადი და თვალნათელია ყველასთვის. ჯერ კიდევ არასაკმარისია კოლექტივიზმი, კომბინაციური ურთიერთგაგება, კვლავინდებურად დიდ ხარკს ვუხდით ცალკეულ ფეხბურთელთა

ინდივიდუალურ მანევრებს, მინდვრის ცენტრალურ ზინაში, სადაც ყველაფერი სწრაფად და დაუყოვნებლივ, ერთ შეხებაზე უნდა კეთდებოდეს, ბევრ ენერგიას და დროს ვხარჯავთ. მეტოქეს კართან ხშირად ვკარგავთ ხელსაყრელ მომენტებს. მნიშვნელოვანი ხარვეზებია თავის თამაშის და სხვა მრავალი.

ახლა იმაზეც გვიხდება ლაპარაკი, რომ სისტემად გვექცა ისეთ ნაღდ შესაძლებლობათა გამოყენება, როგორიცაა 11-მეტრიანები. ეს უკვე მესამე პენალტია, თბილისის „დინამომ“ წლეულს რომ ვერ გამოიყენა. 11-მეტრიანი ფუჭად დაკარგა ჯერ ჟვანიამ, შემდეგ - ჩივაძემ, ახლა კი გურულმა. რა თქმა უნდა , ასეთ შემთხვევებში ლაპარაკი უიღბლობაზე ყოველგვარ საფუძველს მოკლებული და უსარგებლოა. არა მარტო 11-მეტრიანი, არამედ სხვა სტანდარტულ მდგომარეობათა გამოყენებაშიც არ არიან დინამოელები გაწაფული.

შეიძლება, ვინმეს ახლა ზედმეტად მოეჩვენოს ჩვენი ეს უკმაყოფილო შენიშვნები. თბილისის „დინამომ“ ხომ უმძიმესი მატჩი მოიგო. მის თამაშში გარკვეული პროგრესიც თვალსაჩინოა, ამიტომაც ქება და წახალისება გუნდს უფრო არგებდა, ვიდრე ეს მომაბეზრებელი კრიტიკული სენტენციები... ნურავის გაუკვირდება, რომ მინსკის „დინამოსთან“ მოპოვებული გამარჯვების შემდეგ, გახარებულ გულზე, ისევ და ისევ კრიტიკულად ვართ განწყობილნი.. ეტყობა, ამ დრომდე ვიქნებით ასე, სანამ თბილისის „დინამო“ არ დაუბრუნდება თავის ნაცად, ნაწრთობ თამაშს, სანამ არ აღიდგენს მაღალ სპორტულ ფორმას, სანამ არ მიაღწევს სტაბილური თამაშის დონეს. ამიტომ ეს, თუნდაც ინერციული შენიშვნები, არ აწყენს არავის, პირველ ყოვლისა ჩვენს ფეხბურთელებს. ამით გამოვხატავთ გუნდის გულშემატკივართა იმ მისწრაფებასაც, რომლებიც მხარს კი უჭერენ თბილისის „დინამოს“, მაგრამ მის ნაკლოვან მხარეებსაც კარგად ხედავენ. ამის თაობაზე ხშირად გვწერენ რედაქციაში. დინამოელთ ქომაგებს დიდად აწუხებს ეს სატკივარი.

ავანსი, საერთოდ, ძნელი გასაცემი. ჩვენც გვიჭირს საავანსე პროგნოზები გავაკეთოთ თბილისის „დინამოს“ უახლოეს თამაშებზე, მაგრამ კიდევ და კიდევ ღრმა რწმენას გამოვთქვამთ, რომ თბილისის დინამოელებმა უახლოეს ხანებშივე უნდა მიაგნონ თავიანთ თამაშს, იბრძოლონ ისევე უნარიანად და შემართებით, როგორც ეს მინსკის დინამოელებთან გააკეთეს. ყინული უნდა გალღვეს, ჩვენმა გუნდმა თავისი ადგილი უნდა დაიბრუნოს იქ, სადაც იმყოფებიან საბჭოთა ფეხბურთის ლიდერები. 10 ივლისის მატჩმა დაგვარწმუნა, რომ საამისო ძალები თბილისის „დინამოს“ შესწევს.

* * *

ახლა განვლილი თამაშის სტატისტიკური მხარე. ანგარიში 65-ე წუთზე გახსნა კორღალიძემ ჭედიას გადაცემით. მან ძალზე ეფექტური ბურთი გაიტანა მინსკელთა კარში. 78-ე წუთზე შალიმომ გაქვითა გოლი, მაგრამ დარჩენილ მცირე დროში

შესანიშნავი თამაშით გამოიჩინა თავი შენგელიამ, რომელმაც პარტნიორებთან კარგი ურთიერთმოქმედების წყალობით ზედიზედ 2 ბურთი გაიტანა სტუმრების კარში.

ლელო 12.07.1987